

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 21 lutego 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Wymogi ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 stanowi część pakietu legislacyjnego, obejmującego dyrektywę, który przyjęto w celu zwiększenia odporności unijnego sektora bankowego. Rozporządzenie to ustanawia wymogi ostrożnościowe dotyczące instytucji finansowych, a powiązana z nim dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych (dyrektywa 2013/36/UE) dotyczy warunków dopuszczenia do działalności związanej z przyjmowaniem depozytów. Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 ma zastosowanie od 28 czerwca 2013 roku.

Rozporządzenie (UE) nr 575/2013, znane jako rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (CRR), ma na celu zaostrzenie wymogów ostrożnościowych obowiązujących banki w Unii Europejskiej (UE). W związku z tym nakłada ono na banki obowiązek utrzymywania wystarczającego kapitału, wystarczających zobowiązań na pokrycie strat oraz wystarczających aktywów płynnościowych, aby zagwarantować stabilność finansową banków. Rozporządzenie wymaga także, by banki podawały do wiadomości publicznej informacje dotyczące sposobu spełniania przez nie wymogów ostrożnościowych. Jego celem jest zapewnienie, aby banki były bardziej skuteczne i odporne w okresach napięć gospodarczych.

Rozporządzenie ustanawia jednolity zbiór zharmonizowanych zasad ostrożnościowych, których muszą przestrzegać banki w całej UE. Ten jednolity zbiór przepisów ma na celu zapewnienie jednolitego stosowania światowych standardów (Bazylea III) we wszystkich państwach członkowskich UE. Akt ten był wielokrotnie zmieniany w celu dostosowania go do zmieniających się międzynarodowych standardów regulacyjnych ustanawianych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego.

Najważniejsze innowacje wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 to między innymi:

- Wyższe i lepsze wymogi kapitałowe. Banki muszą utrzymywać całkowitą kwotę kapitału odpowiadającą co najmniej 8 % ich aktywów i mierzoną według ich ryzyka. Na przykład niektóre aktywa, np. gotówkę, uważa się za bezpieczne i nie mają one wpływu na wymogi kapitałowe, natomiast inne aktywa – takie jak kredyty udzielane innym bankom, przedsiębiorstwom lub konsumentom – uznaje się za bardziej ryzykowne, w związku z czym wiążą się z nimi wymogi kapitałowe. Im bardziej ryzykowne są aktywa posiadane przez instytucję, tym większy musi być jej kapitał.
- Środki wsparcia płynności. Aby banki miały dostateczną płynność, rozporządzenie wprowadza dwa wymogi dotyczące płynności:
 - wskaźnik pokrycia płynności, który ma zagwarantować, że banki dysponują wystarczającymi aktywami płynnościowymi (np. gotówką lub innymi aktywami, które można szybko zamienić na gotówkę bez utraty lub przy nieznacznej utracie wartości) w perspektywie krótkoterminowej;
 - wymóg dotyczący stabilnego finansowania netto, który ma zagwarantować, że banki nie będą wykorzystywały nadmiernie źródeł finansowania krótkoterminowego do finansowania swoich aktywów średnio- i długoterminowych.

- Ograniczenie dźwigni finansowej. Rozporządzenie ustanawia wiążący wskaźnik dźwigni, którego celem jest uniemożliwienie bankom finansowania długiem zbyt dużej części ich działalności.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2016/1014 wydłuża okres, przez który podmiotom prowadzącym handel towarami przysługuje odstępstwo od wymogów w zakresie dużych ekspozycji i od wymogów w zakresie funduszy własnych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, do 31 grudnia 2020 r. lub do dnia wejścia w życie jakichkolwiek zmian, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2016/1014 ma zastosowanie od 19 lipca 2016 roku.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2017/2395 wprowadziło rozwiązania przejściowe w celu złagodzenia wpływu wprowadzenia przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości standardu sprawozdawczego nr 9 (MSSF 9) na fundusze własne oraz na traktowanie dużych ekspozycji niektórych ekspozycji sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego. Zobowiązuje ono banki korzystające z MSSF przy sporządzaniu sprawozdań finansowych do stosowania MSSF 9 od 1 stycznia 2018 roku. Ponieważ może to doprowadzić do nagłego znacznego zwiększenia rezerw na oczekiwane straty kredytowe – a w konsekwencji do nagłego spadku kapitału podstawowego Tier I instytucji – rozporządzenie to daje instytucjom możliwość uwzględniania, jako dodatkowego kapitału, w ich kapitale podstawowym Tier I pewnej części zwiększonych rezerw na oczekiwane straty kredytowe przez okres przejściowy trwający pięć lat do 31 grudnia 2022 roku. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2017/2395 ma zastosowanie od 1 stycznia 2018 roku.

Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej 9 (MSSF 9) to standard, który ma ulepszyć sprawozdawczość finansową w zakresie instrumentów finansowych poprzez zastosowanie zorientowanego w większym stopniu na przyszłość modelu ujmowania oczekiwanych strat kredytowych na aktywach finansowych. Stosowanie MSSF 9 może doprowadzić do nagłego znacznego zwiększenia rezerw na oczekiwane straty kredytowe, a tym samym do nagłego spadku kapitału podstawowego Tier I instytucji. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie rozwiązań łagodzących potencjalny znaczący negatywny wpływ na kapitał podstawowy Tier I, wynikający z rachunkowości uwzględniającej oczekiwane straty kredytowe. Kapitał podstawowy Tier I – składnik kapitału Tier I stanowiący główny kapitał banku, obejmujący akcje zwykłe i zyski zatrzymane.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2017/2401 ustanawia zmienione wymogi kapitałowe dotyczące pozycji sekurytyzacyjnych. Zmienia ono wymogi dotyczące kapitału regulacyjnego mające zastosowanie wobec instytucji pełniących rolę inicjatorów, sponsorów lub inwestorów w transakcjach sekurytyzacyjnych, aby odpowiednio odzwierciedlić szczególne cechy prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2017/2401 ma zastosowanie od 1 stycznia 2019 roku. Sekurytyzacja – transakcja, która umożliwia kredytodawcy – często jest to bank – refinansowanie zbioru kredytów/aktywów (np. hipoteki, leasingu samochodów, kredytów konsumenckich, kart kredytowych) poprzez przekształcenie ich w papiery wartościowe, w które inne osoby mogą inwestować.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/630 zmienia rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych. Jego celem jest zapobieganie w przyszłości nadmiernej kumulacji kredytów zagrożonych bez dostatecznego pokrycia strat bilansowych banków. Ma ono zagwarantować, że banki będą rezerwować dostateczne środki własne, gdy nowe kredyty staną się zagrożone. Rozporządzenie ustanawia ostrożnościowy mechanizm ochronny, dzięki któremu instytucje będą w stanie pokryć, do wspólnych minimalnych poziomów, straty poniesione lub oczekiwane w związku z nowo udzielonymi kredytami, gdy kredyty te staną się zagrożone. Jeśli bank nie spełni stosownego wymogu dotyczącego minimalnego pokrycia strat, konieczne będzie dokonanie odliczeń z jego funduszy własnych. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/630 ma zastosowanie od 26 kwietnia 2019 roku.

Kredyty zagrożone. Kredyt zwykle uznaje się za zagrożony, gdy kredytobiorca (spółka lub osoba fizyczna) nie dokonuje zapłaty należnych kwot lub uzgodnionych odsetek przez ponad 90 dni lub gdy spłacenie kredytu przez kredytobiorcę staje się mało prawdopodobne.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/876 wprowadza zmiany w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/876 ma, z pewnymi wyjątkami, zastosowanie od 28 czerwca 2021 r.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/2033 określa europejskie ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych. Wcześniej wszystkie firmy inwestycyjne podlegały tym samym zasadom dotyczącym kapitału, płynności i zarządzania ryzykiem co banki. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2019/2033 ma zastosowanie od 26 czerwca 2021 roku.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2020/873 wprowadza kilka ukierunkowanych zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w odpowiedzi na pandemię **COVID-19**. Ich celem jest tymczasowe złagodzenie wymogów kapitałowych, aby zmaksymalizować zdolność banków do udzielania kredytów i pokrywania strat związanych z pandemią przy jednoczesnym zapewnieniu ich odporności. Zmiany te obejmują między innymi dostosowanie dat wdrożenia niektórych międzynarodowych standardów rachunkowości oraz tymczasowe rozszerzenie zakresu preferencyjnego traktowania na kredyty zagrożone, które korzystają z gwarancji rządowych udzielonych w ramach środków łagodzących ekonomiczne skutki pandemii. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2020/873 ma zastosowanie od 27 czerwca 2020 roku.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2021/558 wprowadza zmiany zwiększające ogólną wrażliwość na ryzyko unijnych ram sekurytyzacji, by zagwarantować, że stosowanie sekurytyzacji stanie się bardziej ekonomicznie opłacalne dla instytucji stanowiących część ram nadzorczych chroniących stabilność finansową UE. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2021/558 ma zastosowanie od 10 kwietnia 2022 roku.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2022/2036 wprowadza zmiany w odniesieniu do skonsolidowanych obliczeń dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym z wieloma podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby lepiej zapewnić, że absorpcja strat i dokapitalizowanie banków odbywa się za pośrednictwem środków prywatnych, gdy banki te stają się nierentowne, a następnie są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2022/2036 obowiązuje od dnia 14 listopada 2022 roku, z wyjątkiem niektórych wyjątków, które mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2024 roku. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2022/2036 obowiązuje od dnia 14 listopada 2022 roku, z wyjątkiem niektórych wyjątków, które mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2024 roku.

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2023/2869 wymaga, aby przy podawaniu do wiadomości publicznej jakichkolwiek informacji instytucje objęte rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 przekazywały te informacje w tym samym czasie odpowiedniemu podmiotowi gromadzącemu dane w celu udostępnienia ich w europejskim pojedynczym punkcie dostępu ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) 2023/2859. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2023/2869 ma zastosowanie od 9 stycznia 2024 roku

Rozporządzenie zmieniające (UE) 2024/1623 zawiera dalsze przepisy mające na celu poprawę odporności banków na wstrząsy gospodarcze poprzez wzmocnienie regulacji, nadzoru i aspektów zarządzania ryzykiem. Zmiany mają na celu ograniczenie wpływu wewnętrznych modeli banków na obliczanie wymogów kapitałowych, usprawnienie pomiaru ryzyka kredytowego, operacyjnego i rynkowego oraz wprowadzenie systemu ostrożnościowego dla ekspozycji instytucji kredytowych na kryptoaktywa. Rozporządzenie zmieniające (UE) 2024/1623 ma zastosowanie od 1 stycznia 2025 roku, poza wyjątkami określonymi w artykule 2.

Na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Komisja Europejska ma prawo przyjmować akty delegowane i wykonawcze, aby umożliwić pełne wdrożenie jednolitego zbioru przepisów dotyczących banków. Pełen wykaz takich aktów jest dostępny [tutaj](#).

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02013R0575-20250101>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Współpraca administracyjna w dziedzinie opodatkowania – przyjęcie standardowych formularzy i formatów elektronicznych

Konsultacje publiczne przepisów prawa podatkowego w UE – zgodnie z założeniami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych w kontekście Dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania oraz Dyrektywy Rady (UE) 2021/514 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania – projekt rozporządzenia wykonawczego zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2378 w odniesieniu do wykazu danych statystycznych, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie w celu oceny tej dyrektywy – Etap legislacyjny – Projekt aktu prawnego. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 4 marca 2025 r.

Dyrektywa Rady (UE) 2021/514 zmieniła dyrektywę 2011/16/UE w celu ulepszenia jej przepisów dotyczących wszelkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej oraz zapewnienia obowiązkowej automatycznej wymiany informacji zgłaszanych przez operatorów platform.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1467 zmieniło następnie rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2378 w celu uwzględnienia niektórych z tych zmian.

Podczas gdy rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2378, zmienione rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/1467, ustanowiło listę danych statystycznych, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji w sprawie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji zgłaszanych przez operatorów platform, nie określiło ono, do kiedy te informacje powinny zostać przekazane. Dlatego konieczne jest określenie daty, do której te dane statystyczne powinny zostać przekazane Komisji.

Celem inicjatywy jest zapewnienie standardowych formularzy i formatów elektronicznych, które mają być stosowane w związku z szóstą aktualizacją dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania.

W szczególności inicjatywa ma na celu określenie: (i) terminu, w którym państwa członkowskie muszą przedłożyć dane statystyczne dotyczące informacji zgłaszanych przez operatorów platform cyfrowych; oraz (ii) rodzaju statystyk, które mają być dostarczane w związku ze wspólnymi kontrolami.

Link: <https://pracodawcy.pl/wspolpraca-administracyjna-w-dziedzinie-opodatkowania-przyjecie-standardowych-formularzy-i-formatow-elektronicznych/>

2. Papiery wartościowe i rynki – przegląd ram sekurytyzacji

Konsultacje publiczne przepisów prawa finansowego w UE (usługi bankowe i finansowe) – zgodnie z założeniami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i

firm inwestycyjnych w kontekście Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1851 z dnia 28 maja 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących jednorodności ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 26 marca 2025 r.

Wzmocnienie unijnych ram sekurytyzacji jest jedną z kluczowych inicjatyw w ramach unii oszczędności i inwestycji. Sekurytyzacja to proces, który umożliwia emitentowi łączenie ryzyka związanego z aktywami sekurytyzowanymi (takimi jak ekspozycje z tytułu kredytów hipotecznych oraz umów leasingu/faktoringu, ekspozycje z tytułu kart kredytowych), podział ryzyka na transe o różnych profilach ryzyka i przeniesienie go do szerszego systemu finansowego. Z jednej strony sekurytyzacja może służyć jako narzędzie zarówno finansowania, jak i zarządzania ryzykiem kredytowym i bilansem, odciążając bilanse instytucji finansowych, tak aby instytucje te mogły udzielać więcej kredytów i przyczyniać się do pogłębienia unijnych rynków kapitałowych; z drugiej zaś strony może ona zapewnić inwestorom dostęp do szerszej gamy aktywów, które w przeciwnym razie mogłyby być niedostępne, a tym samym umożliwić im dywersyfikację ich portfeli. Wspieranie opartego na zdrowych zasadach rynku sekurytyzacji w UE ma zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia przyszłych potrzeb inwestycyjnych w zakresie priorytetów strategicznych (takich jak transformacja ekologiczna i cyfrowa), osiągnięcia większej dywersyfikacji ryzyka i podziału ryzyka w systemie finansowym oraz zwiększenia produktywności, konkurencyjności i odporności gospodarki UE.

W oświadczeniach politycznych podkreślono potrzebę zastosowania środków w celu usunięcia barier dla emisji i inwestycji na unijnym rynku sekurytyzacji (oświadczenie Rady Prezesów EBC z 7 marca 2024 r., oświadczenie Eurogrupy z 11 marca 2024 r., konkluzje Rady Europejskiej z 18 kwietnia 2024 r. i konkluzje Rady Europejskiej z czerwca 2024 r., a także sprawozdania Enrica Letty i Maria Draghiego). Zamiar przyspieszenia prac nad wszystkimi środkami planowanymi w ramach europejskiej unii oszczędności i inwestycji, w tym w zakresie sekurytyzacji, potwierdzono w wytycznych politycznych przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen z lipca 2024 r. Ożywienie wykorzystania sekurytyzacji jest również jednym z zadań zawartych w piśmie określającym zadania komisarz Albuquerque.

Inicjatywa ma na celu przeprowadzenie całościowego przeglądu ram sekurytyzacji, w tym elementów innych niż ostrożnościowe (takich jak przejrzystość, należyta staranność itp.) oraz wymogów ostrożnościowych (zarówno dla banków, jak i ubezpieczycieli).

Link: <https://pracodawcy.pl/papiery-wartosciowe-i-ryniki-przegląd-ram-sekurytyzacji/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Raport podatkowy Deloitte (ESG): Nowe opłaty dot. produktów SUP – trzeba będzie zapłacić po raz pierwszy

Co należy wiedzieć o nowych obowiązkach i opłatach na gruncie Dyrektywy SUP.

Do 15 marca 2025 r. przedsiębiorcy po raz pierwszy będą musieli rozliczyć i wpłacić opłatę producencką i opłatę na publiczne kampanie edukacyjne oraz przekazać opłatę konsumencką od tzw. produktów SUP za 2024 r., a także złożyć pierwsze pełne sprawozdanie w bazie BDO.

Nowe obowiązki dla przedsiębiorców wynikające z ustawy wdrażającej dyrektywę SUP

Wejście w życie Ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 877), (dalej: „Ustawa produktowa”), która wdrożyła w Polsce przepisy unijnej Dyrektywy SUP wiązało się z ustanowieniem wielu obowiązków dla przedsiębiorców objętych nowymi przepisami. Część obowiązków jest już realizowana przez

przedsiębiorców – przykładowo pierwsze sprawozdanie w bazie BDO dotyczące produktów SUP należało złożyć za rok 2023, do 15 marca 2024 r. Niemniej jednak to pierwsze sprawozdanie miało charakter informacyjny, gdyż nie wiązało się z koniecznością rozliczenia opłat, tj. – przekazania pobranej opłaty konsumenckiej oraz uiszczenia opłaty producenckiej i opłaty na publiczne kampanie edukacyjne.

Obowiązki sprawozdawcze i rozliczanie opłat SUP – Kluczowe terminy i zasady 2025

Do 15 marca 2025 r. przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty SUP oraz przedsiębiorcy oferujący żywność i napoje w opakowaniach będących produktami SUP bądź puste opakowania będące produktami SUP zobowiązani są złożyć sprawozdanie w bazie BDO – tym razem za 2024 rok. Sprawozdanie powinno być uzupełnione na podstawie prowadzonej w 2024 roku ewidencji. W sprawozdaniu tym przedsiębiorcy po raz pierwszy będą musieli również rozliczyć nowe opłaty wprowadzone jako konsekwencja implementacji Dyrektywy SUP.

Przedsiębiorstwa prowadzące jednostkę handlu detalicznego bądź hurtowego, jednostkę gastronomiczną czy odpowiadający za maszyny vendingowe mają obowiązek pobierać od użytkowników końcowych tzw. opłatę konsumencką, która naliczana jest w stosunku do np. kubków na napoje czy pojemników na żywność. Przy czym do 15 marca 2025 r. przedsiębiorcy będą zobligowani do wniesienia do właściwego marszałka województwa uprzednio pobraną opłatę konsumencką.

Natomiast podmioty wprowadzające na rynek tzw. produkty SUP (np. pojemniki na żywność, paczki i owijki, pojemniki na napoje o pojemności do 3l, kubki na napoje) mają obowiązek rozliczenia i wpłacenia opłaty producenckiej, a stosunku do np. wyrobów tytoniowych z filtrami czy chusteczek nawilżanych, również opłaty na publiczne kampanie edukacyjne. Różnica polega na tym, iż w przypadku opłaty konsumenckiej, przedsiębiorcy wprost nie ponoszą jej ekonomicznego ciężaru, bowiem została ona pierwotnie pobrana od klientów bezpośrednio na etapie sprzedaży. O tyle w przypadku dwóch pozostałych opłat, konieczne było przeanalizowanie całego asortymentu wprowadzanych na polski rynek produktów pod kątem identyfikacji tych, w odniesieniu do których powstają nowe obowiązki oraz uwzględnieniu kosztu finansowego opłat w strategii biznesowej.

Pomimo tego, że koncept sprawozdawczości i uiszczania opłat jest w dużej mierze podobny do obowiązujących już od wielu lat rozliczeń opłaty produktowej (rozliczanej przykładowo dla produktów w opakowaniach), to istnieją pomiędzy nimi pewne różnice. Najistotniejszą z nich jest konieczność samodzielnego sprawozdawania się i rozliczania opłat. Nie ma możliwości scedowania obowiązków na podmiot trzeci, jak ma to miejsce przy produktach w opakowaniach. W przypadku wprowadzania produktów w opakowaniach przedsiębiorcy mają obowiązek uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu. Przy czym, przepisy dopuszczają realizację tego obowiązku za pośrednictwem organizacji odzysku, która na podstawie przekazanych przez przedsiębiorcę informacji składa roczne sprawozdanie oraz uzyskuje poziomy recyklingu bądź rozlicza opłatę produktową oraz przeznacza odpowiednie środki na publiczne kampanie edukacyjne. Taki mechanizm rozliczania opłat nie został przewidziany przez ustawodawcę w stosunku do produktów SUP, w odniesieniu do których przedsiębiorcy zobligowani są we własnym zakresie realizować wszelkie obowiązki.

Trzeba również pamiętać, że dany produkt może podlegać pod szereg obowiązków i opłat, wynikających z różnych ustaw i przepisów – przykładowo pojemnik na żywność z tworzywa sztucznego będzie zarówno opakowaniem, jak i produktem SUP, a ponadto wydanie go użytkownikowi końcowemu będzie wymagało poboru opłaty konsumenckiej. Podleganie pod jeden obowiązek i rodzaj opłaty nie zwalnia z konieczności realizacji pozostałych przewidzianych w innych regulacjach.

W praktyce również wątpliwości interpretacyjne w zakresie przepisów SUP stanowią poważne wyzwanie dla przedsiębiorców. Doświadczenia pokazują, że marszałkowie województw prezentują zróżnicowane podejście do analizy przepisów wprowadzających nowe opłaty. Dlatego też, przedsiębiorcy borykają się z prawidłową identyfikacją obowiązków.

Nowe obowiązki dot. produktów SUP – ostatni moment na weryfikację podejścia

Wielu przedsiębiorców utożsamia Dyrektywę SUP wyłącznie z koniecznością pobierania opłaty konsumenckiej od użytkowników końcowych dla pojemników na posiłki i kubków na napoje. Niemniej jednak, zapomina się, że regulacje te wprowadzają szereg innych obowiązków, na co wskazuje między innymi wciąż niska liczba wpisów w BDO podmiotów wprowadzających do obrotu produkty SUP. Konieczna jest zatem analiza całego asortymentu produktów pod kątem obowiązków niezbędnych do zaraportowania w bazie BDO. W dalszej zaś kolejności, w stosunku do kwestii, które budzą wątpliwości, warto jest wystąpić z własnym wnioskiem o interpretację indywidualną.

Choć jest to ostatni moment na analizę przyjętego podejścia w stosunku do produktów SUP, warto go wykorzystać i zweryfikować swoją sytuację i w razie konieczności, zrealizować wymagane obowiązki o czasie. Należy pamiętać także o tym, że brak realizacji obowiązków może skutkować nałożeniem kar na przedsiębiorcę oraz koniecznością uiszczenia zaległych opłat – ale już z odsetkami, co jest dodatkowym obciążeniem finansowym.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-podatkowy-deloitte-esg-nowe-oplaty-dot-produktow-sup-trzeba-bedzie-zaplacic-po-raz-pierwszy/>

2. Drogowskazy dla podatników: jak zamknąć 2024 r. i przygotować się na zmiany w 2025 r. / Signposts for taxpayers: how to close 2024 and prepare for changes in 2025 | 27.02.2025

Dentons zaprasza na bezpłatny webinar pt. „Drogowskazy dla podatników: jak zamknąć 2024 r. i przygotować się na zmiany w 2025 r.”, który odbędzie się w czwartek, 27 lutego 2025 r. w godz. 10:00 – 11:30.

W ramach spotkania biznesowego eksperci z Zespołu Prawa Podatkowego, w oparciu o swoje praktyczne doświadczenia, przedstawią najbardziej istotne zagadnienia związane z zamknięciem 2024 r. i zagadnieniami podatkowymi, które warto mieć na uwadze w 2025 r.

Agenda spotkania online

Podatek dochodowy od osób prawnych i ceny transferowe

- Zamknięcie CIT 2024 – kluczowe aspekty i najważniejsze obowiązki
- Podatek u źródła – trendy i praktyczne wyzwania
- Raportowanie spółek nieruchomościowych oraz amortyzacja podatkowa budynków
- Krajowy podatek minimalny i jego potencjalne implikacje dla cen transferowych
- Ceny transferowe – najważniejsze zmiany i najnowsze trendy w zakresie TP.

Podatek od towarów i usług

- KSeF – wyzwania na 2025 r.
- Usługi świadczone na rzecz podmiotów zagranicznych – czy powstanie FE to aktualny temat?
- Określenie miejsca dostawy w transakcjach łańcuchowych i jego wpływ na możliwość zastosowania 0% stawki VAT
- Rozliczenia 2024 r. – ujmowanie wydatków i rozliczanie korekt.

Aktualne trendy w działaniu administracji podatkowej

- Jakie obszary rozliczeń podatkowych i sektory gospodarki są najbardziej narażone na kontrole ze strony fiskusa?
- Czynności sprawdzające zamiast kontroli podatkowej – łatwiejszy i mniej sformalizowany sposób organów podatkowych na fishing expedition

- Ryzyko odpowiedzialności KKS coraz bardziej realne – kogo aktualnie ścigają organy i jak się przed tym bronić?

Podatek dochodowy od osób fizycznych / podatek od nieruchomości

- Trendy PIT / struktury zatrudnienia
- Pierwsze doświadczenia praktyczne związane ze zmienionymi przepisami podatku od nieruchomości.

Zaproszenie na wydarzenie jest skierowane zarówno do osób zainteresowanych, jak i na co dzień zajmujących się tematyką podatkową, zwłaszcza do właścicieli firm, osób zarządzających przedsiębiorstwami, dyrektorów i pracowników działów finansowych, prawnych i podatkowych.

Informacje organizacyjne

Udział w webinarium jest bezpłatny i wymaga rejestracji. Wydarzenie będzie prowadzone w języku polskim. Organizator zastrzega sobie prawo do selekcji zgłoszeń. Udział w spotkaniu umożliwia zdobycie punktów szkoleniowych wymaganych w związku z obowiązkiem doskonalenia zawodowego.

Signposts for taxpayers: how to close 2024 and prepare for changes in 2025

Webinar

27 February 2025 (Thursday) 10:00-11:30; Online meeting

RSVP

As part of our business meeting, experts from the Tax team, based on their practical experience, will present the most relevant issues related to the closing of 2024 and the tax issues to be aware of in 2025.

Agenda for the online meeting

I. Corporate income tax and transfer pricing

- CIT 2024 closing – key aspects and key obligations
- Withholding tax – trends and practical challenges
- Reporting of real estate companies and tax depreciation of buildings
- The national minimum tax and its potential implications for transfer pricing
- Transfer pricing – key developments and latest trends in TP.

II. Value added tax

- KSeF – challenges for 2025
- Services provided to foreign entities – is the emergence of FE a topical issue?
- Determination of the place of supply in chain transactions and its impact on the applicability of the 0% VAT rate
- Accounting 2024 – recognising expenses and accounting for adjustments.

III. Current trends in the operation of tax administration

- What are the most vulnerable areas of tax settlements and sectors of the economy to audits by the tax authorities?
- Checking activities instead of tax audits – an easier and less formalised way for tax authorities to conduct a fishing expedition.
- The risk of Personal Penal Fiscal (KKS) liability is becoming more and more real – who is currently being pursued by the authorities and how to defend against it?

IV. Personal income tax / property tax

- PIT trends / employment structures
- First practical experience with the amended property tax regulations.

Is the event for you?

The event is for people interested in and dealing with tax issues on a daily basis, especially business owners, business managers, directors and employees of financial, legal and tax departments.

Link: <https://pracodawcy.pl/drogowskazy-dla-podatnikow-jak-zamknac-2024-r-i-przygotowac-sie-na-zmiany-w-2025-r-webinar-signposts-for-taxpayers-how-to-close-2024-and-prepare-for-changes-in-2025-27-02-2025/>

3. #CyfrowyStart PFR: #CyberRegulacje. DORA w pigułce. Co musisz wiedzieć?

W ramach przeglądu #CyberRegulacje Polski Fundusz Rozwoju przybliży w 4 krokach kluczowe aspekty rozporządzenia DORA, które nakłada obowiązki na instytucje finansowe w zakresie zarządzania ryzykiem ICT, regularnego testowania odporności cyfrowej oraz raportowania poważnych incydentów.

Krok 1. Czym jest DORA?

Rozporządzenie DORA jest częścią unijnego pakietu legislacyjnego dotyczącego finansów cyfrowych, które ma na celu dostosowanie ram regulacyjnych do rozwoju technologii finansowych oraz ujednolicenie norm bezpieczeństwa cyfrowego w sektorze finansowym.

Skupia się na pięciu kluczowych obszarach: zarządzaniu ryzykiem ICT, zarządzaniu incydentami związanymi z ICT, testowaniu cyfrowej odporności operacyjnej, zarządzaniu ryzykiem współpracy z zewnętrznymi dostawcami oraz wymianie informacji dotyczącej zagrożeń cybernetycznych. Poniżej ich krótkie omówienie.

Krok 2. Kogo dotyczy?

Obejmuje szeroki zakres podmiotów sektora finansowego, w tym tradycyjne instytucje finansowe, firmy fintech, dostawców usług ICT i wiele innych. Łącznie przepisy będą miały zastosowanie do ponad 22 000 instytucji finansowych w całej Unii Europejskiej. Wśród nich podmioty, jak udzielające kredytów, świadczące usługi płatnicze, świadczące usługi pieniądza elektronicznego, prowadzące działalność inwestycyjną.

Krok 3. Terminy obowiązywania

Wejście w życie – DORA formalnie weszło w życie 16 stycznia 2023 roku. Od tego momentu instytucje finansowe zaczęły przygotowywać się do spełnienia nowych wymagań, choć jeszcze nie miały obowiązku ich stosowania. Termin stosowania przepisów – DORA zacznie obowiązywać 17 stycznia 2025 roku.

Krok 4. Jak przygotować organizację?

DORA wymaga, aby organizacje miały pełną kontrolę nad ryzykiem dot. outsourcingu usług IT. Warto wdrożyć systematyczny proces oceny i monitorowania dostawców, uwzględniający specyficzne wymagania DORA. Finalnym elementem jest zapewnienie ciągłego doskonalenia procesów zarządzania ryzykiem IT.

Bezpłatny kurs online „Firma bezpieczna cyfrowo”

PFR poleca bezpłatny kurs online PFR „Firma bezpieczna cyfrowo” przygotowany wspólnie z niebezpiecznik.pl, z którego dowiesz się, jak prosto zabezpieczyć firmę w sieci, podnieść standardy bezpieczeństwa i ochronić się przed kosztownymi incydentami.

Link: <https://pracodawcy.pl/cyfrowystart-pfr-cyberregulacje-dora-w-pigulce-co-musisz-wiedziec/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited); Dentons; Polski Fundusz Rozwoju S.A.